HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שית מאה וחד סרי הוי. [ו]אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום (סימן דמשמ"ק ס"ק): בא דוד והעמידן על אחת עשרה דכתיב [ז]מזמור לדוד [ה'] מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו נבזה בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד נשבע להרע ולא ימיר כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם הולך תמים זה אברהם דכתיב [ח]התהלך לפני והיה תמים [ט]פועל צדק כגון אבא חלקיהו [י]ודובר אמת בלבבו כגון רב ספרא לא רגל על לשונו זה יעקב אבינו דכתיב [יא]אולי ימושני אבי והייתי בעיניו כמתעתע לא עשה לרעהו רעה [יב]שלא ירד לאומנות חבירו וחרפה לא נשא על קרובו זה המקרב את קרוביו [יג]נבזה בעיניו נמאס זה חזקיהו המלך שגירר עצמות אביו במטה של חבלים ואת [יד]יראי ה' יכבד זה יהושפט מלך יהודה [טו]שבשעה שהיה רואה תלמיד חכם היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו וקורא לו [טז](אבי אבי) רבי רבי מרי מרי נשבע להרע ולא ימיר כר' יוחנן [יז]דא"ר יוחנן אהא בתענית עד שאבא לביתי כספו לא נתן בנשך [יח]אפילו ברבית עובד כוכבים ושוחד על נקי לא לקח כגון ר' ישמעאל בר' יוסי כתיב עושה אלה לא ימוט לעולם [יט]כשהיה ר"ג מגיע למקרא הזה היה בוכה אמר מאן דעביד להו לכולהו הוא דלא ימוט הא חדא מינייהו ימוט [כ]אמרו ליה מי כתיב עושה כל אלה עושה אלה כתיב אפילו בחדא מינייהו דאי לא תימא הכי כתיב קרא אחרינא [כא]אל תטמאו בכל אלה התם נמי הנוגע בכל אלה הוא דמטמא בחדא מינייהו לא אלא לאו באחת מכל אלה הכא נמי באחת מכל אלו בא ישעיהו והעמידן על שש דכתיב [כב]הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מתמוך בשוחד אוטם אזנו משמוע דמים ועוצם עיניו מראות ברע הולך צדקות זה אברהם אבינו דכתיב [כג]כי ידעתיו למען אשר יצוה וגו' ודובר מישרים [כד]זה שאינו מקניט פני חבירו ברבים מואס בבצע מעשקות [כה]כגון ר' ישמעאל בן אלישע נוער כפיו מתמוך בשוחד כגון [כו]ר' ישמעאל בר' יוסי אוטם אזנו משמוע דמים [כז]דלא שמע בזילותא דצורבא מרבנן ושתיק כגון [כח]ר"א ברבי שמעון ועוצם עיניו מראות ברע כדרבי חייא בר אבא [כט]דאמר ר' חייא בר אבא [ל]זה שאינו מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה וכתיב [לא]הוא מרומים ישכון [וגו'] בא מיכה והעמידן על שלש [לב]דכתיב [לג]הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם (ה') אלהיך עשות משפט זה הדין אהבת חסד זה גמילות חסדים והצנע לכת זה הוצאת המת והכנסת כלה [לד]והלא דברים קל וחומר ומה דברים שאין דרכן לעשותן בצנעא אמרה תורה והצנע לכת דברים שדרכן לעשותן בצנעא על אחת כמה וכמה חזר ישעיהו והעמידן על שתים שנאמר [לה]כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה בא עמוס והעמידן על אחת שנאמר [לו]כה אמר ה' לבית ישראל דרשוני וחיו מתקיף לה רב נחמן בר יצחק אימא דרשוני בכל התורה כולה אלא בא חבקוק והעמידן על אחת שנאמר [לז]וצדיק באמונתו יחיה אמר ר' יוסי בר חנינא ארבע גזירות גזר משה רבינו על ישראל באו ארבעה נביאים וביטלום משה אמר [לח]וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב בא עמוס וביטלה [שנאמר] [לט]חדל נא מי יקום יעקב וגו' וכתיב [מ]ניחם ה' על זאת [וגו'] משה אמר [מא]ובגוים ההם לא תרגיע בא ירמיה [מב]ואמר [מג]הלוך להרגיעו ישראל משה אמר [מד]פוקד עון אבות על בנים בא יחזקאל וביטלה [מה]הנפש החוטאת היא תמות משה אמר [מו]ואבדתם בגוים בא ישעיהו [מז]ואמר [מח]והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו' אמר רב מסתפינא מהאי קרא ואבדתם בגוים מתקיף לה רב פפא [מט]דלמא כאבידה המתבקשת דכתיב [נ]תעיתי כשה אובד בקש עבדך אלא מסיפא [דקרא] [נא]ואכלה אתכם ארץ אויביכם מתקיף לה מר זוטרא [נב]דלמא כאכילת קישואין ודילועין וכבר היה ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי עקיבא מהלכין בדרך ושמעו קול המונה של רומי [נג]מפלטה [ברחוק] מאה ועשרים מיל והתחילו בוכין ורבי עקיבא משחק אמרו לו מפני מה אתה משחק אמר להם ואתם מפני מה אתם בוכים אמרו לו הללו [נד]כושיים שמשתחוים לעצבים ומקטרים לעבודת כוכבים יושבין בטח והשקט ואנו בית הדום רגלי אלהינו שרוף באש

שיש מאה וחד סרי. והיינו דכתיב [ט]תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: **מפי הגבורה שמענום.** דכתיב [י]אנכי ה' אלהיך: **והעמידן על אחת עשרה.** שבמחלה היו יכולים לקבל עול מצות הרבה מכל דורות שהתרומים לג היו לדיקים כל כך ומה נתו לשמור כולן אין לך מדה שזוכה ונו דוד והעמידן כו' כדי שיזכו הם יקיימו יא מצות הללו וכן כל שעה דורות של מטה הולכין וממעטין אותו: **רב ספרא.** בשלמות דרב אחא [יב](שלימא ליה) והכי הוה עובדא דרב ספרא היה לו חפץ אחד למכור ובא אדם אחד לפניו בשעה שהיה קורא ק"ש ואמר לו תן לי החפץ בכך וכך דמים ולא ענהו מפני שהיה קורא ק"ש כשגמר זה שלא היה רוצה לתתו לו בכך יותר לאחר שסיים ק"ש אמר לו טול החפץ בדמים שאמרת בראשונה שבאותן דמים היה לעתי ליתנם לך: **(לג) לא רגל על לשונו [כן'].** לא רכל לשקר מתחלה שאמר טול ימושני [אבי] שלא אמרו שהרי מתו ועל פי הדבור דכתיב [יג]עלי קללתך בני ומתרגמינן עלי לתתמר בגהנם [דלא ייתון לוטיא עלך ברי]: **וחרפה לא נשא על קרובו.** לא סבל חרפת קרובו: **נבזה בעיניו נמאס.** הנמאס להקב"ה ונבזה הוא בעיניו של אדם זה מזקיהו שנבזה היה בעיניו מציון שנמאס בעבודת כוכבים: **שגירגו במטה של חבלים.** גמרא היא [יד]ולא קרא: **(וקורא לו רבי רבי): ואפילו נעובד כוכבים.** כדי שלא ימשוך ויבוא להלוות ליראל ברבית: **שוחד על נקי לא לקח.** אפילו שוחד שהיה רגיל ליקח: **כגון ר' ישמעאל ברבי יוסי.** שהיה מריחו מציא לו מעות [קודם זמנו] ולא רצה ליקח כדי להיות לו ליין [טו]: **בנגע מעשקות.** שלא רצה ליטול לעצמו רשאים הגזבר שהציא לו אדם אחד שבא לדון לפניו שיא"ג דהוה כהן רבי ישמעאל בן אלישע משום דרגיל עושקו לכהן שהיה רגיל זה ליתן לו מתנותיו: **אוטם אזנו משמוע דמים.** אזנו [טז]תמוהה ופמוהה בדבר זה שלא ישמע נער כפיו מתמוך בשוחד אוטם אזנו משמוע דמים ועוצם עיניו מראות ברע הולך צדקות זה אברהם אבינו דכתיב [יז]כי ידעתיו למען אשר יצוה וגו' ודובר מישרים [יח]זה שאינו מקניט פני חבירו ברבים מואס בבצע מעשקות [יט]כגון ר' ישמעאל בן אלישע נוער כפיו מתמוך בשוחד כגון [כ]ר' ישמעאל בר' יוסי אוטם אזנו משמוע דמים [כא]דלא שמע בזילותא דצורבא מרבנן ושתיק כגון [כב]ר"א ברבי שמעון ועוצם עיניו מראות ברע כדרבי חייא בר אבא [כג]דאמר ר' חייא בר אבא [כד]זה שאינו מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה וכתיב [כה]הוא מרומים ישכון [וגו'] בא מיכה והעמידן על שלש [כו]דכתיב [כז]הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם (ה') אלהיך עשות משפט זה הדין אהבת חסד זה גמילות חסדים והצנע לכת זה הוצאת המת והכנסת כלה [כח]והלא דברים קל וחומר ומה דברים שאין דרכן לעשותן בצנעא אמרה תורה והצנע לכת דברים שדרכן לעשותן בצנעא על אחת כמה וכמה חזר ישעיהו והעמידן על שתים שנאמר [כט]כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה בא עמוס והעמידן על אחת שנאמר [ל]כה אמר ה' לבית ישראל דרשוני וחיו מתקיף לה רב נחמן בר יצחק אימא דרשוני בכל התורה כולה אלא בא חבקוק והעמידן על אחת שנאמר [לא]וצדיק באמונתו יחיה אמר ר' יוסי בר חנינא ארבע גזירות גזר משה רבינו על ישראל באו ארבעה נביאים וביטלום משה אמר [לב]וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב בא עמוס וביטלה [שנאמר] [לג]חדל נא מי יקום יעקב וגו' וכתיב [לד]ניחם ה' על זאת [וגו'] משה אמר [לה]ובגוים ההם לא תרגיע בא ירמיה [לו]ואמר [לז]הלוך להרגיעו ישראל משה אמר [לח]פוקד עון אבות על בנים בא יחזקאל וביטלה [לט]הנפש החוטאת היא תמות משה אמר [מ]ואבדתם בגוים בא ישעיהו [מא]ואמר [מב]והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו' אמר רב מסתפינא מהאי קרא ואבדתם בגוים מתקיף לה רב פפא [מג]דלמא כאבידה המתבקשת דכתיב [מד]תעיתי כשה אובד בקש עבדך אלא מסיפא [דקרא] [מה]ואכלה אתכם ארץ אויביכם מתקיף לה מר זוטרא [מו]דלמא כאכילת קישואין ודילועין וכבר היה ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי עקיבא מהלכין בדרך ושמעו קול המונה של רומי [מז]מפלטה [ברחוק] מאה ועשרים מיל והתחילו בוכין ורבי עקיבא משחק אמרו לו מפני מה אתה משחק אמר להם ואתם מפני מה אתם בוכים אמרו לו הללו [מח]כושיים שמשתחוים לעצבים ומקטרים לעבודת כוכבים יושבין בטח והשקט ואנו בית הדום רגלי אלהינו שרוף באש

כגון רבי אלעזר ברבי שמעון. דהסוכר את הפועלים (ב"מ קי פד:) דנפק ליה שם מחוליה ואיתמחי לימחת בחלמא ואמר לה הא דשמעת מזילותא דזוטרא מרבנן ולא מחאי כדשמעי לי חלמא בחייו הוה רגיל לקדל כך ולפיכך הקפיד הקב"ה עליו על מותו שהפעה שלא מיחה: **זו הולאת שם ושכנאת שלא.** דכתיב בהו לכת טוב לכת אל בית אבל מלכת וגו' [מט]: **כה אמר ה' לבית ישראל דרשוני וחיו:** עמוס ה ד

מלון ולועז מפירוש רבינו גרשום

שלוך להרגיעו ישראל. שיהא להם מנוחה בגלותן: **כשופר גדול וגו'.** וכמו המובדים בארץ מלמד שלא יהו מובדים בין העובדי כוכבים: **לחבילה דקשורין ולועין.** שמובלים מקצתם ומקצתם אין מובלין: **מפלטירו.** בית של רומי: **ומה לעובדי רלונו לך.** שמשתמשים לעבודת כוכבים שלהם יובשים בהשקטה ושלוה ישראל שעושין רלונו של אחת כמה וכמה שיהא להם ברכה: **קרעו בגדיכם.** דדיון ליעבד הכי: **ושלח לוריה במקדש רשעון היה.** כלמוב בספר מלכים פ: **וזריה.** מנביאים מחרונים היה שהיה במקדש שני: **שלח הכהוב נבוחאלו של וריה.** כלומר שפרועות שיבת מוריה שאמר ירושלים לעייס תהיה וכל הבית לבמות יער [נ]ותקייס כמו כן עתיד להתקייס דברי ניחומים של זכריה שיבנה בית המקדש במהרה בימינו אמן סלה:

הדרן עלך אלו הן הלוקין
וסליקא לה מסכת מכות

מסורת הש"ס

ו) [הוריות ח.], ז) [תענית כג.], ח) ב"ב פח., ט) [סנהדרין קז.], י) שם מז., יא) [מכות קג.], יב) [ב"מ ג:], יג) [ב"ב קי.], יד) [ב"ב ג:], טו) [סוטה מז.], טז) [ב"ב ג:], יז) [ב"ב ג:], יח) [ב"ב ג:], יט) [ב"ב ג:], כ) [ב"ב ג:], כא) [ב"ב ג:], כב) [ב"ב ג:], כג) [ב"ב ג:], כד) [ב"ב ג:], כה) [ב"ב ג:], כו) [ב"ב ג:], כז) [ב"ב ג:], כח) [ב"ב ג:], כט) [ב"ב ג:], ל) [ב"ב ג:], לא) [ב"ב ג:], לב) [ב"ב ג:], לג) [ב"ב ג:], לד) [ב"ב ג:], לה) [ב"ב ג:], לו) [ב"ב ג:], לז) [ב"ב ג:], לח) [ב"ב ג:], לט) [ב"ב ג:], מ) [ב"ב ג:], מא) [ב"ב ג:], מב) [ב"ב ג:], מג) [ב"ב ג:], מד) [ב"ב ג:], מה) [ב"ב ג:], מו) [ב"ב ג:], מז) [ב"ב ג:], מח) [ב"ב ג:], מט) [ב"ב ג:], נ) [ב"ב ג:], נא) [ב"ב ג:], נב) [ב"ב ג:], נג) [ב"ב ג:], נד) [ב"ב ג:]

גליון הש"ס

גמ' שלא ירד לאומנות חבירו. עיין ב"ב דף כ ע"ב ובסנהדרין דף פט ע"ב: **שם אפי'** ברבית עובד כוכבים. כלשיטת בבא מציעא דף ע ע"ב: **שם דלמא כאבידה** המתבקשת. סנהדרין דף קט ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) גמ' מסמוע דמים כגון ר"א בר' שמעון ללא שמע בזילותא דזוטרא מרבנן:

מוסף רש"י

במטה של חבלים. דרך בזיון, מפני שהיה מניו רבים ובזיהו לעיני כל כדי שיתייסרו הסתרים, ולכבוד עצמו לא חש, ומפני כבוד לא נמי ליכא למיחש, דבשלמ בעמך כתיב, בעושה מעשה עמך. עמו בעיניו, הוא עצמו מתנה ומשמח בפני עצמו, שלא חש לכבודו במקום קידוש השם (סנהדרין מז.). **אהא בתענית עד שאבא לביתי.** פעמים שהיה אומר אהא בתענית כי (תענית יב.). שאינו מסתכל. כשהוא הולך על שפת הנהר (רשב"ם ב"ב נח:). **הוצאת המת והכנסת כלה.** לכתיב הכא לכת, טוב ללכת אל בית מאבל מלכת אל בית משתה (קהלת ז) אף אם נדרך לעגע, לפעול (ל"ל לפפול) במדה נאה ולעשות כמדה נאה ולא להכניע קנוט לחש בעצמו, ויל"ח אם צריך לנבוז להוציאת מת עני או להכנסת כלה עניה יעשה בצנעא, ולא ניחש קמי מאן דלא ידע דעבדי קן, וכן מפרש בשלהי מכות דלכ אחאב (סוכה מט:). **דברים שדרכן לעשותן בצנעא.** כגון לדקה שיתנה לעני בסתר שאין צריך להודיע לשום אדם, מה שאין כן בשאר מצות וכלה לפי שאחרים מתעסקין בהן ויודעין שיצאתה מצל מי שנתן (שם).

תורה אור השלם

1. (א) מִזְמוֹר לְדָוִד יְיָ מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ: (ב) הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ: (ג) לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קָרֹבוֹ: (ד) נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת יִרְאֵי יְיָ יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר: (ה) כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם: תהלים טו
2. וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְיָ אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֵל שַׁדַּי הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים: בראשית יז א
3. אוּלַי יְמֻשֵׁנִי אָבִי וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא בְרָכָה: בראשית כז יב
4. אַל תִּטְמְאוּ בְּכָל אֵלֶּה כִּי בְכָל אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם: ויקרא יח כד
5. הֹלֵךְ צְדָקוֹת וְדֹבֵר מֵישָׁרִים מָאַס בֶּצַע מַעֲשֻׁקוֹת נֹעֵר כַּפָּיו מִתְמֹךְ בַּשֹּׁחַד אֹטֵם אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ דָּמִים וְעֹצֵם עֵינָיו מֵרְאוֹת בָּרָע: ישעיהו לג טו
6. כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת בָּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְיָ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא יְיָ עַל אַבְרָהָם אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו: בראשית יח יט
7. הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכֹּן מִצְדוֹת סְלָעִים מִשְׂגָּבוֹ לַחְמוֹ נִתַּן מֵימָיו נֶאֱמָנִים: ישעיהו לג טז
8. הִגִּיד לְךָ אָדָם מַה טּוֹב וּמָה יְיָ דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם אֱלֹהֶיךָ: מיכה ו ח
9. כֹּה אָמַר יְיָ שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת: ישעיהו נו א
10. כִּי כֹה אָמַר יְיָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל דִּרְשׁוּנִי וְחְיוּ: עמוס ה ד
11. הִנֵּה עֲפָלָה לֹא יְשָׁרָה נַפְשׁוֹ בּוֹ וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה: חבקוק ב ד
12. וְיָשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל בֶּטַח בָּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אַף שָׁמָיו יַעַרְפוּ טָל: דברים לג כח
13. וְאֹמַר אֲדֹנָי יְיָ חֲדַל נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטֹן הוּא: עמוס ז ה
14. נָחַם יְיָ עַל זֹאת לֹא תִהְיֶה אָמַר יְיָ: עמוס ז ג
15. וּבַגּוֹיִם הָהֵם לֹא תַרְגִּיעַ וְלֹא יִהְיֶה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלֶךָ וְנָתַן יְיָ לְךָ שָׁם לֵב רַגָּז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדַאֲבוֹן נָפֶשׁ: דברים כח סה
16. כֹּה אָמַר יְיָ מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי חָרֶב

חְלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל: ירמיהו לא א 17. נִצַּר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים: שמות לד ז 18. חֵן כָּל הַנְּפֻשׁוֹת לִי הֵנָּה כְּנֶפֶשׁ הָאָב וּכְנֶפֶשׁ הַבֵּן לִי הֵנָּה הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת הִיא תָּמוּת: יחזקאל יח ד 19. וַאֲבַדְתֶּם בַּגּוֹיִם וַאֲכָלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם: ויקרא כו לח 20. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָם: ישעיהו כז יג 21. תָּעִיתִי כְשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: תהלים קיט קעו